

[Stensballe.]

ster har disponeret i den Grad ud i Fremtiden, at der ikke kan ske en Ændring i disse Forhold, men har han det, maa man jo se, om der ikke alligevel kan naas en Ordning, hvorved man kan komme baade Amter og Sognekommuner til Hjælp paa en bedre Maade end efter det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil slutte med endnu en Gang at beklage, at der er indblandet Partipolitik i dette rent saglige Forslag. Jeg beklager det af Hensyn til Kommunerne, jeg beklager det, for saa vidt som der er sket Indgreb i Kommunernes Selvstyre, og jeg tror ikke, det vil virke heldigt for de motorkørende i det lange Løb. Den lille Fordel, de motorkørende faar ved Nedsættelsen, kan sikkert ikke opveje, at man hurtigere vilde have faaet Vejnettet i Orden.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at der var indført Refusionsbestemmelser for stationære Motorer. Ja, hvis den Ordning kan holde, er det en Fordel, det erkender jeg. Derigennem kommer man ud over Vanskeligheder, som har vist sig gennem Aarene. Men der er jo et Spørgsmaal, som endnu ikke er løst, nemlig Refusion til Lystfartøjer. Jeg gaar ud fra, at om dette Spørgsmaal kan vi faa de fornødne Oplysninger i Udvalget, saa at vi kan se, om det dog ikke skulde være muligt at finde en Løsning i saa Henseende, thi Hensigten med Benzinafgiftens Indførelse har jo kun været at skaffe Midler til Veje til Dækning af den Del af Kommunernes Vejudgifter, som forarsages af Motorkørselen, og derfor er der noget utiltalende i, at ogsaa andre maa betale dertil. Paa den anden Side har jeg den Opfattelse, at Benzinafgiftens Indførelse i denne Lovgivning er en Foranstaltning saa god, at man maa være paa nogenlunde sikker Grund, hvor man vil give Dispensationer, og ud derfra vil jeg selvfølgelig handle under de Forhandlinger, vi kommer til at føre i Udvalget.

Jeg er, som sagt, villig til en Forhandling, men ikke villig til at gaa med til et Forslag, hvorved man ikke opfylder de rimelige Forventninger, Kommunerne havde, før Loven af 15. April 1930 blev vedtaget.

Jensen (Aale): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte om, at det er kedeligt, at der er kommet partipolitiske Momenter og partipolitisk Agitation ind i dette saglige Spørgsmaal. Men jeg tror, det havde været fornuftigt, om den ærede Ordfører paa et

tidligere Tidspunkt havde henvendt sig til sine Partifæller og til Venstres Blade, saa havde vi maaske undgaaet dette, da det var dér, den partipolitiske Agitation paa dette Omraade begyndte, og det er ogsaa dér, den er fortsat. Jeg ikke alene tror, men jeg ved, at der ude i Befolkningen hersker almindelig Taknemmelighed overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Virksomhed i denne Sag. Nu ved jeg meget vel, at man vil gøre gældende, at det oprindelige Lovforslag fremkom under det forrige Ministerium, og at det blev gennemført under det forrige Ministerium, og det kan naturligvis ikke omdisputeres. Men det kommer jo ogsaa an paa, hvordan man administrerer, og jeg kan tydeligt huske, hvorledes den ærede Ordfører for Venstre gjorde sig store Anstrengelser for, at Lovforslaget ikke skulde blive til Lov. Det lykkedes imidlertid at faa det gennemført, og det kan kun hilse med Tilfredshed. Vi trænger til Forbedringer af vore Veje, vi trænger til Arbejde, og af disse to Grunde maa man hilse denne Lovgivning med Tilfredshed.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i den Strid, jeg forstaar der er mellem den forhenværende og den nuværende Minister for offentlige Arbejder, den Diskussion bliver jo nok ført uden mig. Jeg vil kun i al Almindelighed sige, at naar den ærede Ordfører for Venstre beklagede sig over, at man her vilde lægge Udgifter fra Staten over paa Kommunerne, eller, rettere sagt, at man vilde lægge store Byrder paa Kommunerne og give dem for lidt Refusion fra Staten, saa synes jeg ikke, det ærede Medlem er den rette til at bebrejde det nuværende Ministerium dette Forhold, idet der jo under det forrige Ministerium er sket akkurat det samme paa andre Omraader: at man har flyttet Udgifter fra Staten over paa Kommunerne. Men det fører jo ikke til noget Resultat at fortsætte en Diskussion herom, og jeg skal ikke holde nogen lang Tale, idet jeg udelukkende skal beskæftige mig med det Lovforslag, som er opført under Punkt 4 paa Dagsordenen; en Meningsstøtte af mig vil tale om Lovforslaget under Punkt 5.

Det er ret ejendommeligt at tænke sig, at det ikke er saa forfærdelig mange Aar, kun et Par Menneskealdrer, siden, man hovedsagelig beskæftigede sig med det store Problem, som det var i sin Tid og fremdeles er, Problemet om Banerne. Nu ser vi ikke paa dette Problem med samme Øjne som den Gang; allerede nu, efter et Par Menneskealdres Forløb, er Banerne forældede;